

logică de astă-dî: „...și că pentru sistema lor (a celor două traducători ai lui T. Liviū), atât de *vocabule* cât și de *construcțiuni*, aparțin la aceeași scólă, pe care am pute-o numi: a versioniştilor netraducători pe românește, și care odineóră a slavonizat, mai apoi a grecisat, în urmă a franțuzit și acumă în fine latiniséză limba fără cumpăt și măsură.“

Alexandri prin dulcéta și naturalul scrierilor sale și-a câștigat primul rangū între scriitorii acestui secul. Prin neobosita sa activitate a înzestrat literatura noastră cu cele mai frumoșe buquete literare. Petrece astă-dî mai mult retrasū la moșia sa Mirceșci lângă Roman, de unde face dese călătorii și lucréază neconținut pentru mărire și înfrumusețarea literaturii române. El a scrisū în tóte genurile poesiei.

Eată aci scrierile sale publicate: 1.) „Farmazonul din Hârlău“ (1840);—2.) „Cuconu Iorgu de la Sadagura“, comed. (1844);—3.) „Creditorii“, comedie (1845);—4.) „Un remășagū“, comedie (1846);—5.) „Peatra din casă“, comed. (1847);—6.) „Protestațiunea Moldovei“ (1848);—7.) „Balade“, part. I. (1852);—8.) „Poesii noi“ (1852);—9.) „Re-